

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

LOs distriktskontor Trøndelag

Protokoll

Til: INRA (LOs Informasjons- og rådgivningsavdeling)
Kopi til:
Fra: Tone A. Vorseth Graneggen

Saksnr.: 2019000842	- 2	Arkivkode: 041.230	Saksbeh.: TOGR	Dato: 21.11.2019
------------------------	-----	--------------------	----------------	---------------------

Vedtatte uttalelser fra LOs regionkonferanse i Trøndelag 4.-5.11.19

Mottakerliste:

**Vedtatte uttalelser fra LOs regionkonferanse i Trøndelag
4. – 5. november 2019 i Namsos**

Forslag nr.	Tittel	Side
1	En god offentlig kriminalomsorg	3
2	Nedsalg i statlige bedrifter	4
3	Vannkraftbeskatningen må bestå og utvikles	5
4	Namdal og Fosen tingrett må bestå	7
5	Renholdsdommen	9
6	Rettigheter for studenter i praksis	10
7	Det kjønnsdelte arbeidsmarkedet er en trussel for likestillingen	11
8	Alle fem sykehusene skal styrkes i Trøndelag	12
9	Bærekraftig skogdrift i et klimaperspektiv	13
10	Kvalitetssikring av lærebedrifter	14
11	Galt å sentralisere skatteinnkreving	15
12	Stortingsvalget 2021	17
13	Styrking av vår viktigste ressurs – våre tillitsvalgte	19
14	Offentlige innkjøp	20
15	Støtteerklæring til Tine Heimdal	21

Vedtatt uttalelse fra LOs regionkonferanse i Trøndelag 4. - 5. november 2019, Namsos

Forslag 1: En god offentlig kriminalomsorg

På grunn av regjeringens såkalte avbyråkratiserings- og effektivitetsreform (ABE-reformen) er dagens økonomiske situasjon i norsk kriminalomsorg bekymringsfull. Regjeringens politikk har blant annet ført til at det er færre folk på vakt, overfylte fengsler, lange soningskøer og svekket faglig innhold. Den norske kriminalomsorgen er ikke blitt effektivisert eller avbyråkratisert, men redusert.

LOs regionkonferanse i Trøndelag mener at:

- Endringer i strukturen må bygge på faglige vurderinger
- Eventuelle nedleggelse av fengsel og soningssteder kun gjøres etter en konseptvalgutredning (KVU) er ferdigstilt
- Restmidlene etter soningsprosjektet i Nederland brukes på norsk kriminalomsorg
- Den norske kriminalomsorgen må sikres god og forsvarlig finansiering. Slik at man ivaretar bemanning, sikkerhet for de ansatte og et faglig godt rehabiliteringsarbeidet
- Innsatte som skal løslates, overføres gradvis til soning med lavere sikkerhetsnivå
- Norske soningssteder skal ha et belegg på 90%, og ikke 100%, for å sørge for fleksibilitet i soningsforhold
- Norsk kriminalomsorg skal være fullt ut offentlig eid og drevet

Oversendes:

Vedtatt uttalelse fra LOs regionkonferanse i Trøndelag 4. - 5. november 2019, Namsos

Forslag 2: Nedsalg i statlige bedrifter

I løpet av fjoråret ville næringsministeren legge fram eierskapsmelding over statlige selskaper. I følge denne regjeringserklæringen var det et mål for regjeringen å selge for å styrke det private norske eierskapet. Selskapene som sto i stor fare var NSB, kommunale og regionale helseforetak, Posten, Statkraft, Avinor, NRK og Vinmonopolet.

Det er svært lite trolig at det er noen i Norge som vil ta over disse selskapene, vi har tidligere sett fra privatiseringer og nedsalg både i Norge og andre land at store og statelig eide multinasjonale selskap kjøper seg inn og opp.

Påstanden fra den høyresiden er som kjent ideologisk drevet og kan ikke vise til at det å selge seg ned i disse selskapene hverken vil føre til det bedre og billigere løsninger for Norges innbyggere eller større fortjeneste til staten. Salg av disse bedriftene vil heller ikke føre til bedre lønns- og arbeidsvilkår til de ansatte i bedriftene.

LO i Trøndelag krever at ingen selskaper eid av staten skal privatiseres/selges for kortsiktig gevinst og ideologi.

Oversendes:

Vedtatt uttalelse fra LOs regionkonferanse i Trøndelag 4. - 5. november 2019, Namsos

Forslag 3: Vannkraftbeskatningen må bestå og utvikles

Finansdepartementet oppnevnte i 2018 et ekspertutvalg som skulle vurdere beskatningen av vannkraftverk. Utvalget ble ledet av Per Sanderud, tidligere vassdrags- og energidirektør. Hovedoppgaven til utvalget var å vurdere om dagens vannkraftbeskatning hindrer samfunnsøkonomisk lønnsomme tiltak i vannkraftsektoren.

Ekspertutvalget er ikke partssammensatt, og er et teoretisk eksperiment og en økonomisk tankesmie på hvordan staten kan få mer penger med å utradere kompensasjonene til kommunene. Forslaget er derfor heller ikke politisk eller juridisk fundamentert. Utvalget foreslår å øke grunnrenteskatten og opphever alle de kommunale ordningene. Forslaget er en svært distriktsfiendtlig mot de 175 distriktskommuner som har avstått sine naturressurser til vannkraft, og stikk i strid med det kraftverkbransjen selv mener. For vertskommunene er forslaget et fundamentalt løftebrudd. Forslaget om å oppheve ordningene som lovfester kommunene rettmessige krav på en andel av vannkraftverdiene nå - etter at det meste av vannkraften er bygget ut - er et dramatisk brudd på den samfunnskontrakten som har eksistert mellom stat, kraftutbygger og vertskommunene i mer enn 100 år.

Vannkraften er en av Norges viktigste naturressurser og vil fortsatt være ryggraden i energisystemet vårt. Den norske vannkraften har lagt grunnlag for vekst og velferd i over 100 år. Vannkraftproduksjon er viktig i et klimaperspektiv, og bidrar til forsyningssikkerheten i det norske og nordiske kraftsystemet.

Naturressursenes forbannelse er det blitt kalt, det faktum at mange utviklingsland som er rike på olje eller andre naturressurser, samtidig preges av fattigdom og lavere økonomisk vekst enn andre utviklingsland som ikke har tilsvarende ressurser. Ved begynnelsen av 1900 var Norge et av de fattigste landene i Europa. Norge sikret gjennom de institusjonelle ordningene at distriktene fikk utvikle seg i takt med storbyene da elektrifiseringen av Norge ble bygd ut. Dette prinsippet, det offentlige eierskapet og fordelingen mellom by og land, dannet grunnlaget for at velferdsstaten Norge utviklet seg da oljeutvinningen startet. I dag er Norge et av verdens rikeste og beste land å bo i.

Dette kommer ikke av seg selv, og Arbeiderpartiet har vært pådriveren for å ta hele Norge i bruk som har resultert i vårt slagord «by og land, hand i hand». Vår rikdom er i hovedsak tuftet på utnyttelsen av våre naturressurser: Vannkraft, jord, fiske og

skogbruk, olje og gass, havbruk, utmark og mineralressurser, turisme og reiseliv samt vindkraft. En beregning som bladet Energi har gjort med bakgrunn i SSB tall, viser at staten mottar 78,6 % av inntektene fra vannkraftutbyggingen, eierkommunene (som f.eks Oslo kommune gjennom E-CO) 10 %, vertskommunene 8,9 %, fylkeskommunene 2 % og private 0,5 %. Dette betyr at det er «den menige mann i gata» som får mest effekt av utbyggingen i Norge, at dette gir alle innbyggere i Norge gode velferdstjenester, og at den negative omtalen av «de rike kraftkommunene» bare er en myte.

Økt satsing på ny fornybar kraft er nødvendig, og dette vil gi negative lokale miljøkonsekvenser. Miljøkostnadene må også inngå i regnestykket for verdiskaping, og verdiskaping i kraftsektoren kommer i stor grad fellesskapet til gode. Utbyggingen av vannkraften i Norge har krevd store naturinngrep, og utbyggingen har blitt gjennomført med god tillit mellom staten, kraftverkbransjen og vertskommunene. Forpliktelsene til utbyggingen er nedfelt i konsesjonsvilkårene der kommunene får sin rettmessig kompensasjon for omfattende naturinngrep etter omfattende demokratiske prosesser med til slutt lokal aksept av lokalsamfunnene. Å fjerne disse forpliktelsene rokker fundamentalt med denne samfunnskontrakten, og er et direkte løftebrudd.

LO i Trøndelag:

- Er uenige i konklusjonene i Ekspertutvalgets rapport
- Vil sikre at distriktskommunene som har avgitt sine naturressurser til fellesskapet får sin rettmessige andel av verdiskapningen
- Vil sikre at ny fornybar utbygging skjer med god tillitt mellom Stat, kraftverkbransje og vertskommuner
- Vil videreutvikle dagens ordning slik at både by og land utvikler seg i takt fremover

Oversendes:

Vedtatt uttalelse fra LOs regionkonferanse i Trøndelag 4. - 5. november 2019, Namsos

Forslag 4: Namdal og Fosen tingrett må bestå

I regjeringserklæringen i H/FrP/V-regjeringen heter det at en nok en gang skal «vurdere dagens organisering av domstolene og kriminalomsorgen» fordi de ønsker en «mest mulig effektiv og ubyråkratisk justissektor». I praksis betyr det at Namdal og Fosen tingrett nok en gang er i fare for nedleggelse.

Det er igangsatt en ny runde med en ny kommisjon administrativt i domstolsapparatet som igjen skal se på domstolsstrukturen. Om regjeringens målsetting nedfelt i regjeringens politiske plattform, punkt 4 om justis og beredskap skal oppfylles, så må Namdal og Fosen tingrett bestå. Her heter det blant annet at *"Justispolitikken skal sikre den enkeltes krav på rettsikkerhet, rettferdighet og likhet for loven."* Videre heter det: *«I tråd med regjeringsplattformens ønske om å delegerer og desentralisere mer ansvar og flere oppgaver til kommunene, må man i ønske om mer effektive domstoler passe på at også rettsikkerheten til innbyggerne ivaretas.»*

En nedleggelse vil øke kostnadene ved saksavviklingen, særlig pga. reiseavstander i et geografisk stort distrikt. Nedleggelse vil derfor ikke frigjøre midler eller føre til raskere saksbehandling. En eventuell nedleggelse av domstolen vil sende et signal om at regjeringen bygger ned Namsos, Namdalen og Fosen. Et slikt signal vil være svært negativ for vekstkraften i de regionene.

Vi kan ikke se at det vil være særlig prosessøkonomisk med en nedleggelse. I det lange løp risikerer en at det vil få betydning for deltakelse fra alle distrikt, hvis meddommere vil måtte bruke vesentlig mer reisetid enn de gjør i dag. En risikerer at slike oppdrag ikke lenger vil være særlig attraktive for disse. Det igjen vil få betydning for avviklingen av straffesaker, ut fra prinsippet om at tiltalte skal "dømmes av sine egne". En eventuell nedleggelse vil også få en negativ påvirkning på etablering av advokater.

Domstolsadministrasjonen har tidligere hevdet at folk flest svært sjelden har behov for å besøke tingrettene. Dette stemmer dårlig med publikumstilfanget en fortsatt opplever hos domstolene i distriktene. Tingretten har fortsatt oppgaver bl.a. med skifteforvaltning, herunder dødsbo, og har fortsatt daglig forespørsler fra publikum bl.a. i forhold til det praktiske og formelle om hvordan en skal gå frem når en har mistet sine nærmeste. For publikum er det åpenbart en oppside å kunne få et personlig møte med saksbehandler i nærheten for eksempel når en har mistet noen og skal starte arbeidet med å skifte bo.

Domstoladministrasjonens egen statistikk viser at disse tingrettene leverer bra på alle områder de måles på, både med tanke på saksavvikling, tidsbruk/ressursbruk per sak og økonomi. Det er med andre ord ikke noe å utsette på dagens produksjon og dagens ressursinnsats. Det har heller ikke vært noen utfordring å rekruttere og beholde dommere til Namdal tingrett.

I utredningen som ble foretatt i 2000/2001 ble det grundig vurdert hvor mange domssogn det var behov for. Det ble da besluttet at disse tingrettene skulle bestå. Hovedbegrunnelsen for det var geografi og avstander. Særlig med tanke på befolkningen i ytterkantene av fylket ble det vurdert nødvendig og hensiktsmessig med dagens struktur.

Geografien har ikke endret seg. Avstandene er de samme i dag. Det nye må eventuelt være at behovet for disse domstolene er sterkere enn før, hensett den sentraliserende utviklingen i samfunnet generelt. Justissektoren er i endring, bla med full digitalisering for behandling av straffesaker.

LO i Trøndelag vil:

- Sikre grunnlaget for to domstoler i norddelen av Trøndelag og på Fosen
- Sikre fullfaglige domstoler i distriktene der hensynet til rettssikkerheten tilsier en rimelig nærhet til domstolen
- Kreve en politisk behandling når den administrative kommisjonens arbeid er ferdig

Oversendes:

Vedtatt uttalelse fra LOs regionkonferanse i Trøndelag 4. - 5. november 2019, Namsos

Forslag 5: Renholdsdommen

Er renholderens fritid mindre verdt?

Den 20. august i år avgjorde arbeidsretten at renholdere i det private ikke har krav på lønn for den tiden de forflytter seg mellom oppdrag.

Renholdere er en gruppe i norsk arbeidsliv som allerede er under press. Deler av overenskomsten er allmenngjort, så der bedriftene ikke kan presse lønna presser de heller arbeidsmengde slik at renholderen får mer å gjøre på mindre tid. Dette har ført til at mange renholdere jobber gratis for å få fullført arbeidet hos kundene. De er for stolt til å gå før de er ferdig. Nå kan de også bli bedt om å kjøre mellom kundene uten lønn. For å illustrere problemet vil en renholder kunne arbeide en hel dag men få lønn bare for halve.

Renholdsbransjen er kvinnedominert og det er mange ansatte i bransjen som kommer fra kulturer hvor de må finne seg i vesentlig dårligere forhold enn hva som er forventet i Norge. Det er dessverre ikke en tilfeldighet at denne gruppen utsettes for dårligere arbeidsvilkår. Det er uholdbart at en allerede sårbar gruppe i norsk arbeidsliv blir fratatt en grunnleggende rettighet; lønn den tiden de er disponibel for arbeidsgiver.

Heldigvis går noen av de seriøse bedriftene nå ut og garanterer sine ansatte lønn for hele arbeidstiden. Dette gir håp for å finne en løsning i tariffrevisjonen 2020. Inntil partene er kommet til enighet oppfordrer vi til at alle som kjøper renholdstjenester sørger for at bedriften tjenesten kjøpes fra betaler lønn mellom oppdragssted. Vi ber samtlige om å benytte forbrukermakta, både offentlige og private innkjøpere tjener på å handle fra seriøse renholdsbedrifter.

Oversendes:

Vedtatt uttalelse fra LOs regionkonferanse i Trøndelag 4. - 5. november 2019, Namsos

Forslag 6: Rettigheter for studenter i praksis

Studenter i praksis er ikke omfattet av arbeidslivets regler. Dette mener LOs regionkonferanse i Trøndelag er en svakhet det bør rettes opp i. Studenter i praksis skal ikke skal ha dårligere vilkår enn faste ansatte i norsk arbeidsliv.

Studentene må selv bekoste mye av det som kreves for å kunne gjennomføre praksisen. For eksempel må enkelte studenter selv koste medisinske undersøkelser og vaksiner om de skal i praksis innen helsesektoren. De mangler også forsikringer som de ansatte på arbeidsplassen har, selv om det utføres farlig arbeid. Enkelte steder forventes det at studenten tegner egne forsikringer. Det forekommer også at studenter arbeider ut over arbeidsmiljølovens bestemmelser om arbeidstid.

LOs regionkonferanse i Trøndelag mener at:

- Studenter i praksis skal du ikke brukes som ordinær arbeidskraft. Formålet er opplæring
- Kompetansen om rettigheter i arbeidslivet blant studenter må økes
- Det må satses på å gi studentenes egne tillitsvalgte tid og kompetanse til å oppdage utnyttelse av studenter i praksis
- Det må føres kontroll av praksissteder, for å unngå uforsvarlige situasjoner
- Studenter bør få kompensasjon for ekstra økonomiske utgifter i forbindelse med praksis. Slik at alle har like muligheter til å gjennomføre

Oversendes:

Vedtatt uttalelse fra LOs regionkonferanse i Trøndelag 4. - 5. november 2019, Namsos

Forslag 7: Det kjønnsdelte arbeidsmarkedet er en trussel for likestillingen.

I følge tall fra SSB jobber det 30 % menn i offentlig sektor og 36 % kvinner i privat sektor. I hovedsak handler denne fordelingen om kvinner i offentlige omsorgsykker og menn innen byggfag og tekniske fag i privat sektor.

Det kjønnsdelte arbeidsmarkedet vi har i Norge utfordrer det likestilte samfunnet vi ønsker oss. Jenter og gutter gjør ulike valg når de skal ta utdanning, både på videregående nivå og i høyere utdanning. Fra de er barn blir jenter og gutter presset inn i ulike roller av kommersiell reklame, forventninger fra omgivelsene og gjennom kjønnsstereotype framstillinger i populærkulturen. Dette blir normdannende for valgene den enkelte gjør når det gjelder jobb og utdanning.

Økonomisk uavhengighet er en forutsetning for kvinners likestilling. I dag tjener kvinner ca. 87 % av det menn gjør. I tillegg er kvinner oftere enn menn tilsatt i deltidsstillinger. Kvinner er mer utsatt for å havne i fattigdom enn menn.

Det må gjøres mer for å endre kjønnsbalansen i arbeidsliv og utdanning. Rådgiverrollen i ungdomsskolen må bli bedre når det gjelder kunnskap om ulike retninger innen yrkesfag og høyere utdanning. Ved utplassering i regi av skolen må man tilstrebe at jenter og gutter får erfaring med flere ulike yrker og i ulike bedrifter.

LO og forbundene må gjennom trepartssamarbeidet være pådriver for et mer kjønnsblandet arbeidsliv. Arbeidsgivere bør bevisstgjøres til å jobbe mer for å rekruttere utradisjonelt, både i offentlig og privat sektor. Arbeidsplassene må legge til rette arbeidsforholdene, for eksempel garderobe og etiske retningslinjer, slik at de framstår som attraktive arbeidsplasser for begge kjønn. Selvsagt må også lønn brukes som virkemiddel, kanskje særlig for å få flere menn over i tradisjonelle kvinneyrker. Det vil i praksis bety økt lønn i kvinnedominerte yrker.

Oversendes .

Vedtatt uttalelse fra LOs regionkonferanse i Trøndelag 4. - 5. november 2019, Namsos

Forslag 8: Alle fem sykehusene skal styrkes i Trøndelag

For Trøndelags befolkning er nærhet til lokalsykehus en forutsetning for å føle trygghet. Det er her vi opplever de største gledene. Gleden ved en fødsel og den største sorg når man mister sine kjære. Lokalsykehusene bør ha akutfunksjon for å sikre gode tjenester fremover.

LO i Trøndelag er sterkt bekymret for økonomien til våre fem lokalsykehus. Samt den konsekvensen de planlagte kuttene vil gi for alle pasienter i vår region.

Vi har i lengre tid hatt en underfinansiering av våre offentlige sykehus. Nå foreligger det forslag om å kutte budsjettene med over 100 millioner kroner. Dette medfører en nedbemanning på minst 64 årsverk innen 1. april i 2020.

En kronisk underfinansiering av våre offentlige sykehus fører til dårligere lønns- og arbeidsvilkår for de ansatte, som igjen kan føre til at tilbud faller bort. Vi får flere eldre, mange med et sammensatt sykdomsbilde. Og dette krever mer av både sykehusene og kommunehelsetjenestene.

LO i Trøndelag mener at sykehusbudsjettet for 2019 var i realiteten et kuttbudsjett. Sykehusene trenger økonomisk forutsigbarhet fremover for å møte innbyggernes behov.

Helseforetakene sine oppgaver er ikke å drive butikk, men å redde liv og fremme helse. Vi må ta tilbake den politiske styringen, og innføre et offentlig regnskapssystem der hensynet til mennesket er det grunnleggende.

Vi må gå bort fra at stoppeklokka styrer tjenestene og arbeidstakernes hverdag.

Oversendes:

Vedtatt uttalelse fra LOs regionkonferanse i Trøndelag 4. - 5. november 2019, Namsos

Forslag 9: Bærekraftig skogdrift i et klimaperspektiv

Som en konsekvens av industrialiseringen og befolkningsveksten for 100 år siden, ble det drevet rovdrift av Norske skoger. Det var en krise som krevde tiltak, hvor fremsynte politikere tok grep på 1950- og 1960 tallet.

De viste evne og vilje til å gjennomføre skogreisninga i landet, hvor det krydde av glade skolebarn og skogeiere i skogen. Årlig ble det på ca. 500 000 dekar plantet 100 millioner trær, hvor parolen på Vestlandet lød; «skogkle fjellet».

I dag står vi i en større krise som er global og hvor FN sin parole siden 2010 har vært «tenk globalt, handle lokalt, umiddelbart». Skogen er pekt på som et av de viktigste og sikreste virkemiddel for å løse denne krisen.

Målet er klimanøytralitet innen 2050 hvor avskoging må stanses, hogst og skogproduksjon av treslag med klimaeffekt for fangst av CO2 lagring, og substitusjon må mangedobles.

Vern av skog er et viktig virkemiddel for ivareta økosystemer i naturen. Systemer som også bidrar til naturlig lagring av CO2 i bakken. Men vern av skog og skogdrift må sees i en helhet, der vi ivaretar hensynet til drift og miljø. LO i Trøndelag mener derfor at det må utarbeides en nasjonal plan for skogdrift, planting og skogvern.

Vi kan velge kommunen vi bor i, hvilken mat og drikke vi putter i munnen, men vi kan ikke velge klima vi lever i eller luften vi puster inn. Situasjonen tilsier krav om realpolitikk som virker hvor «stubber må brytes».

Derfor anmoder vi nå på det sterkeste at Arbeiderpartiet og LO tar grep. Vi må samle en bred allianse med robuste og fornuftige partnere, for en praktisk og enkel politikk vi vet virker raskt. En politikk som på 1950- og 1960-tallet folk forsto, hvor man enkelt kan bidra lokalt, med effekt globalt.

Alle bør jobbe mot et felles mål, trygghet for klima og verdiskaping i hele landet, hvor vi løser de største utfordringer og bygger landet best i fellesskap.

Oversendes:

Vedtatt uttalelse fra LOs regionkonferanse i Trøndelag 4. - 5. november 2019, Namsos

Forslag 10: Kvalitetssikring av lærebedrifter

Flere bedrifter har problemer med å rekruttere nok fagarbeidere. Statistisk Sentralbyrå har uttalt seg at vi i 2035 vil mangle nesten 90 000 fagarbeidere om denne utviklingen fortsetter. Derfor er det viktig at samfunnet og arbeidslivet at flere velger yrkesfag.

Lærlingpatruljer fagbevegelsen har gjennomført de siste årene viser at for mange ikke får tilstrekkelig opplæring og veiledningssamtaler. Under møter med lærlingene ser vi tilfeller hvor lærlingene jobber alene med oppgaver som ikke er knyttet til læreplanen, lærlinger som ikke har veileder med kjennskap til lærlingens læreplan og ikke får tilbakemeldinger på arbeidet de gjør.

Dette kan i verste fall ende med at lærlingen stryker på fagprøven. Det har de siste årene vært en økning i antall klager fra lærlinger på trusler, mistriivsel, mobbing og manglene oppfølging i læretiden. Om yrkesfag skal få høyere status bør vi kreve en opprydning i de 19.000 registrerte godkjente lærebedriftene, med strengere kvalitetssikring i opplæringen til lærlingene. Våre framtidige fagarbeidere skal bli behandlet med den respekten de fortjener.

LO i Trøndelag krever at:

- Det innføres strengere krav for å bli lærebedrift
- Det innføres strengere krav for å forbli godkjent lærebedrift
- Alle veiledere skal skoleres

Myndighetene gjennomfører kontroll ved eksisterende lærebedrifter

Oversendes:

Vedtatt uttalelse fra LOs regionkonferanse i Trøndelag 4. - 5. november 2019, Namsos

Forslag 11: Galt å sentralisere skatteinnkreving

LO i Trøndelag er bekymret for forslaget fra regjeringen om å flytte skatteinnkrevingen fra kommunene til staten. De kommunale skattekontorene kan vise til høy løsningsgrad, de sikrer god rettsikkerhet, brukerservice og nærhet til forvaltningen for skatteyterne.

Selv små variasjoner i innfordringsgrad av skatt og avgifter gir store utslag i nasjonal sammenheng, og fellesskapet risikerer et betydelig tap av skatteinntekter på endring.

Kunnskap om den enkelte skatteyter og lokale forhold er viktig for å oppnå gode resultater. Styrken i dagens innfordring er den nære kommunikasjonen mellom skatteoppkrever og skattebetalerne. Skatteoppkrevernes plassering nært lokalmiljøet er avgjørende for kommunikasjonen med innbyggerne, og det er mange som møter opp på kontorene for å få hjelp. Det er denne dialogen som fører til gode innkrevingsresultater.

Det er allerede effektivisert mye på skatteoppkreverområdet, og antall kontorer er redusert fra 428 til 227. I tillegg har det vært en reduksjon med mange årsverk. Disse resultatene er oppnådd ved hjelp av ny teknologi og kommunalt samarbeid om skatteoppkreveroppgavene. Dette samarbeidet har gitt praktiske og effektive løsninger, hvor det fortsatt er nærhet til skatteyterne og de kommunale styringsinstanser.

De lokale kemnerne er i viktige for god lokal økonomistyring og gir kommunene mulighet for tidlige justeringer ved avvik. Hvis innkrevingen av skatt overføres til staten vil det bli vanskelig for kommunen å opprettholde et robust fagmiljø for innkreving av andre kommunale krav som kommunale avgifter, eiendomsskatt og parkeringsgebyr. I mange kommuner er dette små og sårbare fagmiljøer, som ikke tåler en ytterligere svekkelse. De kommunale skatteoppkreverne er også en viktig lokal samarbeidspartner for flere sentrale aktører i arbeidet for et seriøst og hvitt arbeidsliv.

En reform for å statliggjøre skatteinnkrevingen vil også medføre store administrative omstillingskostnader. Det skal etableres nye kontorer med de etablerings- og planleggingskostnader det medfører. Det vil også være store kostnader ved ansettelse, opplæring og kompetansebygging på de nye statlige kontorene. Samtidig vil det i overgangsfasen bli mindre tid til å utføre basisoppgavene, noe som vil medføre et betydelig tap av skatteinntekter.

I Norge har det så langt vært et klart organisatorisk og ansvarsmessig skille mellom fastsettelse og innkreving av skatt. Landsstyret mener at denne ansvarsdelingen mellom staten og den kommunale skatteoppkreveren er prinsipielt viktig. Det er veldig uheldig at samme instans både fastsetter og innfordrer egne krav – ikke minst med tanke på innbyggernes rettssikkerhet.

Det er fra regjeringen dessuten lagt opp et løp for å gjennomføre en kommunereform. Kemnerfunksjonen og skatteoppkrevingen må sees i denne helheten.

Norge er i verdenstoppen i skatteoppkreving, og det er stor usikkerhet rundt effektene av den foreslåtte reformen.

Oversendes:

Vedtatt uttalelse fra LOs regionkonferanse i Trøndelag 4. - 5. november 2019, Namsos

Forslag 12: Stortingsvalget 2021

Årets kommune og fylkestingsvalg viser at befolkningen er lei av den grumsete blå sentraliseringspolitikken. LO i Trøndelag må sette stortingsvalget 2021 på dagsorden. Det må etableres et troverdig alternativ til dagens regjering, bestående av de rødgrønne partiene.

For LO i Trøndelag er det flere tjenestetilbud vi merker et stadig større press på gjennom de reformene og endringene som er igangsatt av regjeringen. For eksempel sykehusreform 1 og 2, strukturreformen for høyskolen, sentralisering av tjenester bort fra lokalsamfunnene der folk bor, nærpolitireformen, skattereformen, ABE-reformen og nå kommer det forslag om endring i forhold til inntektene fra vannkraften.

I næringslivet er det en årlig vekst i produktiviteten. Det er rimelig å legge til grunn at det også vil være en produktivitetsvekst i offentlig forvaltning som kan hentes ut med riktige insentiver. LO i Trøndelag krever en aktiv næringspolitikk i stedet for skattekutt, at arbeidstakeres rettigheter ved virksomhetsoverdragelse styrkes, og at prinsippet om næringsnøytralitet forkastes.

LO i Trøndelag må gå i spissen for å ta et oppgjør med sentraliseringen dagens regjering har gjennomført. Finansieringsmodellen av helseforetakene må utfordres for å sikre forsvarlige helsetjenester i hele Norge. De offentlige velferdstjenestene må gjenoppbygges og utvikles for å gi de tjenestene befolkningen skal ha. Flere må få muligheten til å bidra til fellesskapet ved et mer inkluderende arbeidsliv, færre effektiviseringskrav og forsterking av arbeidsmiljøloven. De økende sosiale ulikhetene må utjevnes med en mer rettferdig fordeling av goder. Alle disse sakene bidrar til bolyst og er viktig for å beholde viljen til å bidra gjennom skatteseddelen.

Vi må starte et strategisk arbeid for å finne politisk «motpolitikk» til Regjeringens reformer som setter hele vår velferdssamfunn i spill, slik som «Du bestemmer – LO ved din side» før valget i 2005.

Fra fylkeskommunal kollektivtransport til anbud, endringer i skoletilbudet på de videregående skolene og de økende sosiale og økonomiske forskjellene i samfunnet. Dette er saker vi må ta ansvar for å snu utviklingen på. Denne regjeringen svekker offentlig sektor, med kronisk underfinansiering. Vi skal flytte samfunnet fra private ordninger, til felles løsninger. Da må vi ha et tydelig alternativ som tør å satse på våre viktigste saker.

Oversendes:

Vedtatt uttalelse fra LOs regionkonferanse i Trøndelag 4. - 5. november 2019, Namsos

Forslag 13: Styrking av vår viktigste ressurs - våre tillitsvalgte

Tillitsvalgtåret 2019 går mot slutten og det er viktig å bruke erfaringene vi har fått. De tillitsvalgte er fagbevegelsens viktigste ressurs og må verdsettes. For å bygge en robust organisasjon må de tillitsvalgte i alle ledd styrkes.

Regjeringen har nå foreslått å fjerne innhold om partene i arbeidslivet i den videregående skolen. Det vil få store konsekvenser for kommende generasjoners kunnskap om arbeidslivet. Det viser at LO og forbundene må ta et større ansvar for opplæring i fremtiden.

For å bygge videre på det gode arbeidet må tillitsvalgte vies mer oppmerksomhet alle år. De skal ha tilbud om skolering både gjennom eget forbund og LO.

LOs regionkonferanse i Trøndelag ber om at forbundene gjennomfører felles kurs og skolering. Det bør brukes mer ressurser på toppskolering, som eksempel LO-skolen og arbeidsrettskoleringen.

Oversendes:

Vedtatt uttalelse fra LOs regionkonferanse i Trøndelag 4. - 5. november 2019, Namsos

Forslag 14: Offentlige innkjøp

Sammensetningen i kommunestyrene og fylket er endret, og det er med stor spenning tillitsvalgte leser de nye politiske plattformene i Trøndelag. Vi applauderer tiltaket med LO-koordinator i fylket, konkrete krav til utelivsbransjen i Trondheim og lignende tiltak for å gjøre arbeidslivet mer seriøst. Det står mye bra i noen av plattformene som er presentert, men det er for lite konkrete mål på arbeidlivsområdet både i enkelte kommuner og på fylket.

Gjennom undersøkelser avdekkes det en stor grad av useriøsitet i mange bransjer, også i bedrifter som leverer tjenester til det offentlige.

Det må stilles like store krav i innkjøpsreglement som kravene kommunene stiller seg selv som arbeidsgiver. Det må drives en aktiv kontroll av seriøsiteten til bedriftene som leverer tjenester til det offentlige. For eksempel at en bedrift faktisk har lærlinger og ikke bare er lærebedrift på papiret. I den grad det foregår innleie av arbeidskraft må dette være i henhold til gjeldende lov og avtaleverk.

Tydelige krav til tilbydere av tjenester gjør arbeidslivet vårt tryggere. At det kreves hele stillinger, tariffavtale og godt dokumentert HMS-arbeid presser bedriftene til å levere mer enn bare lav pris. Gjennom strenge krav og kontroll i forbindelse med kjøp av tjenester kan man redusere arbeidslivskriminalitet betraktelig. Gjennom å ekskludere bedrifter som ikke driver seriøst får man også en prevantiv effekt.

Etter krav i offentlige anbud har tillitsvalgte sett at andelen hele faste stillinger har økt og flere får lære plass. Vi krever at virkemidlene man har brukes i Trøndelag.

Oversendes:

**Vedtatt uttalelse fra LOs regionkonferanse i Trøndelag 4. - 5. november 2019,
Namsos**

Forslag 15: Støtteerklæring til Tine Heimdal

LOs regionkonferanse i Trøndelag støtter arbeiderne på Tine Heimdal sin kamp for å beholde 6-timersdagen. En ordning som i 12 år har vist at automatisering, nyteknologi og infrastruktur ikke bare kan komme bedriftseierne til gode, men også arbeiderne. En ordning som både er miljø- og menneskevennlig.

Oversendes: Norsk Nærings- og nytelsesmiddelarbeiderforbund